

[Pürschel.]

dom er kalkeret efter tysk Ungdom; saa vil de vel lade være at komme og tale til andre om Import af fremmede Ideer.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Formelt kan det naturligvis godt hævdes, at den administrative Beføjelse, der efter dette Lovforslag gives den højtærede Justitsminister, kun er af midlertidig Karakter, idet det maa betragtes som et grundlovmæssigt sikret Gode for Foreninger, at de skal søges opløst ved Dom, hvis de anses for ulovlige. Men jeg vil rigtignok mene, at i Tilfælde som dette, hvor det i saa høj Grad drejer sig om statspolitiske Interesser og om Retssikkerheden i Samfundet, dér vil Domstolene, naar Justitsministeren skønner, at der er Grund til at søge Foreningen opløst, dømme paa hans An- og Tilsvar. Det kan ikke antages, at Domstolene vil sætte sig til Opgave — de ulykkelige Domstole, hvis de skulde være moralsk eller juridisk forpligtede dertil! — at fortolke eller skabe Retspraksis for, hvad der skal fortaas ved militæriske Øvelser eller ved militærlignende Organisationer eller ved Udrustning med Redskaber, der kan anvendes til Indøvelse i Brugen af Vaaben.

Nej, Domstolene vil, naar Justitsministeren anlægger Sag, dømme paa hans An- og Tilsvar, i Tillid til at naar han ønsker det og mener, at Forholdene og Almenvellet i Samfundet kræver, at de Foreninger opløses, at det saa af Hensyn til Statens politiske Sikkerhedsinteresser er nødvendigt. Derfor er det, naar der anlægges saadanne Sager, ikke Domstolene, der skal rejses Kritik imod i Anledning af den fældede Dom, men Kritikken skal rettes mod Justitsministeren, som beordrer Sag anlagt og derved i Virkeligheden har præjudiceret, hvordan den Sag skal afgøres. Det er ham, Kritikken eventuelt skal rettes imod. Det er hans, ikke Domstolens An- og Tilsvar, der er Forudsætningen, og det er ham, der vil faa Æren, og ogsaa Ansvar for, hvorledes denne Lov skal blive fortolket ved Domstolene; det er ikke Domstolene selv, der autonomt og suverænt vil afgøre disse Spørgsmaal, fordi det

netop i saa høj Grad er et politisk Anliggende, som det ikke er Domstolens Sag at skønne over, men netop Regeringens og specielt Justitsministerens.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Pürschel sige, at jeg ikke agter at gøre noget Skridt for mit Vedkommende til at appellere en Dom, som jeg anser for fuldkommen rigtig. Det er ikke mig, der har anlagt Sagen, thi jeg var overbevist om, at der i det paagældende Tilfælde fra den socialdemokratiske Ungdoms Side ikke var begaaet nogen Overtrædelse af Uniformsloven. Derfor har jeg ikke anlagt nogen Sag. Nu har andre foranlediget, at der blev en Sag, og Dommen er — som jeg ansaa for givet at den maatte — gaaet ud paa, at den socialdemokratiske Ungdom ikke havde været uniformeret eller baaet uniformslignende Dragter. Den Dom anser jeg for rigtig, og derfor har jeg ingen Grund til at appellere den, og jeg retter mig ikke efter nogen Ordre fra det ærede Medlem Hr. Pürschel i den Henseende. Hvis det ærede Medlem taber al Agtelse for mig i den Anledning, vil jeg ikke mærke, at jeg har mistet noget videre, efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem ofte har optraadt over for mig.

Med Hensyn til § 725 i Retsplejeloven skal jeg sige, at jeg ønsker ikke at naa ad administrativ Vej, hvad Rigsdagen nægter mig gennem Lovforslag. Det vilde jeg jo gøre, hvis jeg nu udstedte en Ordre til Statsadvokaterne, at de skulde praktisere Retsplejelovens § 725, 3die Stykke, paa en saadan Maade, at Resultatet vilde blive det samme, som hvis Rigsdagen havde givet mig den Paataleregel, som jeg har foreslaaet. Jeg vil tværtimod føle mig dobbelt forpligtet til at overholde den hidtil gældende Praksis, fordi Rigsdagen har nægtet mig en Paataleregel; som jeg bad om, og som jeg altsaa ikke vil tilfusse mig gennem et administrativt Cirkulære.

Hartvig Frisch: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har i det korte Citat, han gav af en Artikel, som jeg har været med til at skrive, ikke oplyst det høje Ting om, i hvilken Sammenhæng dette løsevne Citat stod. Det ærede Medlem kunde, hvis han havde haft det til Hensigt, have oplyst det høje Ting om, at hele Udtalelsen fra min